

ΨΗΝΑ

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

• ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ •

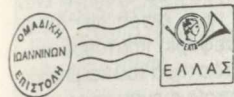
Εταιρεία Ηπ. Μελετών
Παρασκευοπούλου 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ 2000

ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟ • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 234-235

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΘΥΜΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΓΓ. ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ 5, ΤΗΛ. 32.524. ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ • ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ • ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΗ • ΙΣΤΟΡΙΚΗ • ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΑΦΟΡΜΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Ερήμωσαν τα χωριά

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Ημείς που ζήσαμε σε παλαιότερη εποχή, όταν δηλαδή τα χωριά ήταν γεμάτα από ανθρώπους όλων των ηλικιών, τα βλέπουμε σήμερα ρημαγμένα και δεν αισθανόμαστε καθόλου καλά. Οι νέοι ταξίδεψαν σε άλλες χώρες ή εντός της Ελλάδος, αναζητώντας καλύτερους όρους διαβίωσης και μείναμε στις πατρογονικές εστίες οι υπερήλικες και όσοι έχουμε καταστεί ανίκανοι για εργασία.

Για τη «φυγή» αυτή δεν μεμφόμαστε κανέναν. Η αναζήτηση καλύτερης τύχης είναι εσώτερη ανάγκη του ανθρώπου. Εξάλλου, λόγω της αγόρευσης, αυτό γινόταν πάντοτε στην Ήπειρο όπως μαρτυρεί και το δημοτικό τραγούδι του Ρόβα. Μόνο που τώρα οι δρόμοι της ξενιτιάς άνοιξαν προς πάσαν κατεύθυνση. Περισσότεροι και ευκολότεροι όμως καθώς έγιναν, αφήνουν εντονότερη την πικρία της ερημώσεως του τόπου σε μας τους γέροντες. Αρκούμεθα, έτσι, στη μοναξιά της τηλεόρασης και τη συντροφιά του μικρού καφενείου των χωριών μας, όπου υπάρχει και αυτό και εφ' όσον κάποιους τυχερούς μας «ακούνε» ακόμη τα πόδια να φτάσουν έως εκεί. Η τηλεόραση μας δίνει ένα είδος ψυχαγωγίας -καλή ή κακή, αυτή είναι- και το καφενείο κάτι διαφορετικό: την καλημέρα με τους συνομηλικούς, τον πικρό καφέ της μοναξιάς, μια μικρή παρηγοριά του ενός προς τον άλλο για τα βάσανά μας...

Αφορμή για τα ανωτέρω μας έδωσε ένα τραγούδι, αφιερωμένο μέσω ραδιοφώνου σε έναν που ύστερα από πολλά χρόνια στην ξενιτιά γύρισε στη γενέτειρά, όπου αντίκρισε ένα χωριό σχεδόν αγνώριστο. Νόμιζε ότι θα το έβρισκε όπως το είχε αφήσει, δηλαδή γεμάτο κόσμο. Δυστυχώς, όμως, είδε πράγματα που δεν μπορούσε να τα φανταστεί: δρόμους γεμάτους βγά, ανιές χορταριασμένες, σπίτια μανταλωμένα. Γύρισε περίλυπος όλες τις γειτονιές και άνθρωπο δεν καλημέρισε!

«Τον πήρε το παράπονο
και το βαρύ το κλάμα...»

Πήγε στο μικρό καφεπαιδί του χωριού, μίλησε με τους ελάχιστους γέροντες που περίμεναν τον ταχυδρόμο για κανένα γράμμα απ' τα παιδιά τους ή για την πενιχρά σύνταξη και, φεύγοντας, φοβόμαστε ότι θα έριξε μαύρη πέτρα πίσω.

Ημείς, εντυχώς, δε βρισκόμαστε ακόμη στην κατάσταση αυτή και εις τούτο συνέβαλαν αρκετά 2 αείμνηστοι Δραμεσιτίτες, ο Περιεργός Δημητρίου και ο Ευάγγελος Κέκος. Ο πρώτος, δάσκαλος - διευθυντής δημοτικού σχολείου και πολύ καλά αποκαταστημένος στα Ιωάννινα, συμμετείχε ουσιαστικά στην ανέγερση του ηρώου του χωριού, στην κατασκευή της πλατείας μας και του κτιρίου του πνευματικού κέντρου Δραμεσίων, ενώ κάθε Πάσχα αγόραζε εξ ιδίων παπούτσια για τους μαθη-

τάς του σχολείου μας, χωρίς να ξεχνά τη βοήθεια αυτών σε βιβλία, γραφική ύλη κ.ά. Ο δεύτερος, συνταξιούχος αστυνομικός, δίχως οικογενειακές υποχρεώσεις και οικονομικά ανεξάρτητος, με δωρεές του έκανε αρκετά στον τόπο του. Παράλληλα, ως πρόεδρος της κοινότητας επί σειρά ετών, πραγματοποίησε οκτώ ολίγα στο χωριό μας. Το πέρασμα και των 2 είχε ενεργητικές επιπτώσεις στη μικρή κοινότητα των Δραμεσίων. Αδιάφευστοι μάρτυρες των όσων αναφέρονται εν συντομία παραπάνω είναι τα έργα τους. Απόδειξη, προσέτι, της αγάπης αμοφτέρων προς τη γενέτειρά τους, τόσο τα σπίτια που έφτιαξαν εδώ όσο και η τακτική παρουσία του ενός και μόνιμη εγκατάσταση του άλλου στους Δραμεσιούς.

Το παράδειγμα αυτών μιμήθηκαν και άλλα ξενιτεμένα παιδιά μας. Παίρνοντας τη σύνταξή τους, ήρθαν, επισκεύασαν τα παλιά ή έκτισαν καινούργια σπίτια και εγκαταστάθηκαν μόνιμως στο χωριό δίνοντάς του ζωή. Πέραν τούτων, φάνηκαν χρήσιμα στους συγχωριανούς των με τις διάφορες εξυπηρετήσεις όπως, λόγω χάρη, μεταφορά ασθενών σε γιατρούς ή νοσοκομεία των Ιωαννίνων, ποικίλες βοήθειες σε έκτακτες περιπτώσεις, ανιδιοτελώς πάντα.

Υποχρέωση έχουμε να τονίσουμε ότι και η εν Αθήναις ζωντανή αιδεφότητα μάς στηρίζει. Ναυλώνει λεωφορεία και φέρνει κατά τακτά χρονικά διαστήματα ομαδικώς πολλά μέλη της για να δώσουν παρηγοριά κι ελπίδα σε μας τους γέροντες. Μία τέτοια επίσκεψη έγινε τη φετινή Αποκριά. Με πρωτοβουλία της δραστήριας προέδρου κυρίας Χρυσανθής Δημητριάδου (και των λοιπών μελών του διοικητικού συμβουλίου της) γέμισε το χωριό από ταξιδεμένα παιδιά μας, που -μαζί με εδώ διαμένοντες χωριανούς και την ενεργό συμμετοχή του εν Ιωαννίνους συλλόγου Δραμεσιτών- ξαναζωντάνεψαν το έθιμο της αλαγοούσιας, χαρίζοντάς μας μία αξέχαστη βραδιά. Τα προσφερθέντα από την αιδεφότητα αναψυκτικά -ποτά- μεζέδες, το πολύ κέφι, οι χοροί και, γενικά, το ωραίο γλέντι που κράτησε μέχρι τις μεταμεσονύκτιες ώρες ήταν πέραν πάσης προσδοκίας.

Ο δήμαρχός μας κ. Γεώργιος Παπαδιαμάντης, ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου κ. Χρήστος Σουμαλάς και ο υποφαινόμενος (ως επί 40 έτη εφημέριος) τους καλωσορίσαμε, τους συχαρήκαμε θερμά τους ευχηθήκαμε ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ και υγεία να έχουν όλοι και να μας επισκέπτονται όσο μπορούν συχνότερα. Η κυρία πρόεδρος ανταπέδωσε τις ευχές εκ μέρους και των λοιπών και όλων των χωριανών της Αθήνας.

Τημοναξία μας εδώ απαλύνουν και τα 2 καφεπαιδιά των κυριών Αθανασίου-Ολγας Κίτσου και Κωνσταντίνου-Αγλαίας Γκόλα, που παρά το προχωρημένο της ηλικίας και παρά το ότι έχουν οικονομική ευχέρεια, εντούτοις προσφέρουν τις υπηρεσίες τους με θυσίες. Θα λέγαμε ότι κρατούν Θεομοψίλες.

Όλους τους ανωτέρω τους ευχαριστούμε, ευχόμενοι ο Πανάγαθος να τους δίνει δύναμη και υγεία για να οργανώνουν τέτοιες εκδηλώσεις, τις οποίες θεωρούμε συναθροίσεις συναδέλφωσης και αγάπης.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΙ

Ζορπαλίδικα...

ΝΙΚΟΥ Β. ΡΙΖΟΥ

Ο φόβος είναι εξαιρετικά δυσάρεστο συναίσθημα, που μας κυριεύει στην παρουσία ή τη σκέψη πραγματικού ή υποθετικού κινδύνου. Είναι πανάρχαιο συναίσθημα. Χρονολογείται από την εμφάνιση του πρώτου ανθρώπου, του Αδάμ. Ακούστε πώς εκφράζει το αρνητικό τούτο συναίσθημα ο πρώτος αυτός άνθρωπος: «Την φωνήν σου ήκουσα, Κύριε, και εφοβήθη». Ήταν ο πρώτος φόβος του πρώτου ανθρώπου για την πρώτη παρανομία του.

Η ζωή του ανθρώπου είναι μία αλυσίδα από κάθε λογής φόβους: Φόβος της αρρώστιας, φόβος του πολέμου, φόβος του σεισμού, φόβος του καιρού, φόβος της φτώχειας, φόβος της αποτυχίας και πάει λέγοντας. Αυτή την αρμαθιά από φόβους, που έχουν περαστεί ή θα περαστούν στο νήμα της ζωής μας, λίγο-πολύ τους ξεπερνάμε με κάποια καρτερικότητα ή, έστω, απάθεια: «Ανείνα να 'ρθουν, θα έρθουν» αλλιώς, θα προσπεράσουν». Τι μου κάνουν τον τελευταίο φόβο, για τα στερνά μας. Τούτο το στερνο-

Τα αποτελέσματα των εκλογών

Με ημερία και απόλυτη τάξη έγιναν οι βουλευτικές εκλογές της 9ης Απριλίου στην περιοχή μας. Αναλυτικά τα ψηφοδέλτια, που έλαβαν τα (λεγόμενα μεγάλα) κόμματα σ' αυτές, έχουν ως εξής:

Αγ. Αναστασία: ΠΑΣΟΚ 68, ΝΔ 105, ΚΚΕ 5, ΣΥΝ 2, ΔΗΚΚΙ 2, Λοιπά κόμματα 4.

Γραμμένο: ΠΑΣΟΚ 203, ΝΔ 121, ΚΚΕ 32, ΣΥΝ 18, ΔΗΚΚΙ 2, Λοιπά 11.

Δραγοβιά: ΠΑΣΟΚ 56, ΝΔ 88, ΚΚΕ 5, ΣΥΝ 1, ΔΗΚΚΙ 3, Λοιπά 2.

Δραμεσιό: ΠΑΣΟΚ 156, ΝΔ 95, ΚΚΕ 24, ΣΥΝ 0, ΔΗΚΚΙ 16, Λοιπά 6.

Δωδώνη: ΠΑΣΟΚ 160, ΝΔ 147, ΚΚΕ 12, ΣΥΝ 10, ΔΗΚΚΙ 9, Λοιπά 8.

Κόνιτσα: ΠΑΣΟΚ 248, ΝΔ 136, ΚΚΕ 32, ΣΥΝ 22, ΔΗΚΚΙ 16, Λοιπά 9.

Κουμαριά: ΠΑΣΟΚ 88, ΝΔ 114, ΚΚΕ 7, ΣΥΝ 9, ΔΗΚΚΙ 1, Λοιπά 1.

Κούρεντα: ΠΑΣΟΚ 127, ΝΔ 61, ΚΚΕ 35, ΣΥΝ 8, ΔΗΚΚΙ 6, Λοιπά 10.

Κωσταντίνη: ΠΑΣΟΚ 136, ΝΔ 140, ΚΚΕ 2, ΣΥΝ 6, ΔΗΚΚΙ 7, Λοιπά 3.

Λύγγος: ΠΑΣΟΚ 130, ΝΔ 109, ΚΚΕ 10, ΣΥΝ 9, ΔΗΚΚΙ 6, Λοιπά 7.

Μπαουσιό: ΠΑΣΟΚ 68, ΝΔ 131, ΚΚΕ 4, ΣΥΝ 3, ΔΗΚΚΙ 12, Λοιπά 3.

Πολύγυρος: ΠΑΣΟΚ 127, ΝΔ 214, ΚΚΕ 6, ΣΥΝ 4, ΔΗΚΚΙ 3, Λοιπά 10.

Πολύλοφος: ΠΑΣΟΚ 187, ΝΔ 127, ΚΚΕ 17, ΣΥΝ 15, ΔΗΚΚΙ 20, Λοιπά 5.

Χίνκα: ΠΑΣΟΚ 161, ΝΔ 121, ΚΚΕ 20, ΣΥΝ 9, ΔΗΚΚΙ 11, Λοιπά 9.

Ψήνα: ΠΑΣΟΚ 75, ΝΔ 118, ΚΚΕ 11, ΣΥΝ 3, ΔΗΚΚΙ 5, Λοιπά 2.

Βουλευτές στο νομό Ιωαννίνων εξελέγησαν οι Ευάγγ. Αργύρης, Ευάγγ. Μαλέσιος, Κάρολος Παπούλιας (ΠΑΣΟΚ), Κων. Τασούλας, Σταύρος Καλογιάννης (ΝΔ), Σπην Άρτα οι Θεόδ. Κολιοπάνος, Δημ. Κοσσυβάκης (ΠΑΣΟΚ), Κων. Καραμπίνης (ΝΔ), Σπην Θεσπρωτία οι Αλ. Παπαδόπουλος (ΠΑΣΟΚ), Αντ. Μπέζας (ΝΔ), Σπην Πρέβεζα οι Ιωάνν. Τσεκούρας (ΠΑΣΟΚ), Γ. Τρυφωνίδης (ΝΔ).

Εκ των ανωτέρω ο κ. Αλέκος Παπαδόπουλος έγινε υπουργός Υγείας και ο κ. Βαγγέλης Αργύρης υφυπουργός Γεωργίας.

Βουλευτές εξελέγησαν και οι ηπειρωτικές καταγωγής: Χρήστος Ζώης της Ν.Δ. στη Λάρισα, Νόρα Κατσέλη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη Β' Αθηνών, Σταύρος Σουμάκης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Πειραιώς, Αθανάσιος Κατσιγιάννης της Ν.Δ. στο Υπόλοιπο Αττικής, Μαρία Αρσένη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Πιερία και Νικ. Γκεσούλης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Α' Θεσσαλονίκης.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Στην ορθόδοξη Εκκλησία το Πάσχα αποτελεί την κορωνίδα των εορτών. Η «Λαμπρή» είναι μεγάλη γιορτή και η Εκκλησία μας την εορτάζει με τη μεγαλύτερη δυνατή λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια. Ο όρθρος της Αναστάσεως, η λειτουργία που ακολουθεί, ο εσπερινός της Κυριακής του Πάσχα και η εβδομάδα της Διακαινησίμου δηλώνουν με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο ότι το Πάσχα είναι «Εορτών εορτή και πανήγυρις πανηγύρεων».

Σε αυτή την πανδαισία, που διαλαλείται στα πέρατα της γης και σ' όλες τις γλώσσες των ανθρώπων, το μήνυμά της Αναστάσεως είναι ότι η ζωή νικά το θάνατο και υπάρχει ΕΛΠΙΔΑ. Για τη γνήσια ελληνορθόδοξη παράδοση το «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» είναι μήνυμα όχι μόνο ζωής, αλλά και έκφραση ενός μεγάλου πολιτισμού που κράτησε τον Ελληνισμό ακμαίο με έργα πολιτιστικά πανανθρώπινης εμβέλειας.

Ο γνωστός, λοιπόν, ύμνος της λαμπροφώρας Ανάστασης «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΘΑΝΑΤΩ ΘΑΝΑΤΟΝ ΠΑΤΗΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΜΗΝΑΣΙ ΖΩΗΝ ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΣ» ας είναι πάντα ο ύμνος της θείας αγάπης και της αληθινής ζωής, που προέτι να κατευθύνει το νου, την ψυχή και την πολυκύμαντη ζωή μας στο απάνεμο λιμάνι της αγάπης και σε μία κοινωνία πραγματικά λαμπροφροσύνα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

φόβος της ζωής μας - που αν έρθει δεν προσεπνιέται - μένει μέχρι την τελευταία πνοή.

Για τούτον το φόβο, γι' αυτή την κωμωδία της ζωής (που εμείς οι ίδιοι παίζουμε) γελάω. Και ξέρετε γιατί γελάω; Γιατί δε φοβούμαι! Και ξέρετε γιατί δε φοβούμαι; Γιατί πιστεύω στα λόγια του μακαρίτη μπαρμπα-Επίκουρου, του αρχαίου, που είπε: «Δεν με φοβίζει ο θάνατος, γιατί όταν υπάρχει εκείνος, δεν υπάρχω εγώ κι όταν υπάρχω εγώ, δεν υπάρχει εκείνος».

Εί λοιπόν, ποιος είναι ο λόγος να φοβάμαι, αφού δεν θα υπάρχω; Ούτε ούτε χαρά ούτε λύπη, ούτε πόνος ούτε κακό μπορεί να μου κάνει. Απλά, μου λύνει τα δεσμά, με τα οποία όλοι είμαστε δεμένοι εδώ πάνω στο βράχο της γης σαν τον ασυγχώρητο Προμηθέα. Αυτόν, ντε, που έκλεψε τη φωτιά από τους θεούς και την έδωσε στους ανθρώπους και τιμωρήθηκε. Ο ελευθερωτής μας! Μας έκανε ελεύθερους «από πάσαν οδύνην και στεναγμόν». Η αγύπαρκτος. Όπως θέλετε πάρτε το. Γιατί και η ανυπαρξία ελευθερώνει από την ελευθερία. Κι αυτήν ακόμη δεν έχει ανάγκη!!!

Αν, όμως, θα υπάρχουμε; Εί τότε, ας γίνει ό,τι θέλει! Να πληρώσουμε τους εδώ κάτω τζερεμέδες μας! Τι να πα...

Ν. ΡΙΖΟΣ

Τοπομηνύματα

ΔΕΝ ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ ΚΑΜΠΑΝΑ

Υπήρξαν χριστιανοί σε μερικά από τα χωριά μας, που, ελλείψει ιερών, δεν μπόρεσαν να παρακολουθήσουν ορισμένες εκ των ιερών ακολουθιών της Μεγ. Εβδομάδας και γενικώς, του Πάσχα. Κακό αυτό για τους λίγους και, κατά κανόνα, προχωρημένης ηλικίας μονίμους κατοίκους. Δύο φορές κακό, όμως, ήταν για τους πιστούς, που έφτασαν στα χωριά από άλλα μέρη της Ελλάδας ή το εξωτερικό για να εορτάσουν τις αγίες ημέρες των Παθών και της Αναστάσεως του Κυρίου με τους εκεί διαμένοντες δικούς τους.

Ευτυχώς ορισμένοι ιερείς βρήκαν τρόπους και εξυπνέτησαν -έστω και μερικώς- κάποιες Ενορίες. Άξιος ο μισθός των, αλλά την προθυμία τους την πληρώσαν ακόμη και με την εμφάνιση προβλημάτων υγείας, όπως έχουμε πληροφορηθεί.

ΔΥΟ ΘΕΜΑΤΑ

Είναι δύο μνηνών (Απριλίου - Μαΐου) η ύλη του παρόντος φύλλου. Κάποιες δυσκολίες, αγαπητοί αναγνώστες, ανάγκασαν την «Ψήνα» να κυκλοφορήσει έτσι.

Με την ευκαιρία τούτη, παρακαλούμε τους συνδρομητές μας να προσέξουν μία γνωστοποίηση, η οποία θα καταχωρηθεί στην πρώτη σελίδα του επόμενου φύλλου.

* ΑΦΙΞΕΙΣ *

* Αφίχθη από το Σύνδνευ της Αυστραλίας ο κ. Γιώργος Τσούμης μετά της σύζυγού του κυρίας Φρόσας.

* Γύρισαν απ' το ταξίδι τους στην Αυστραλία ο κ. Δημήτριος και η κα Χρυσάνθη Μητσόπουλου.

* Ηρθε από τον Καναδά η κυρία Ελευθερία Βακάλη - Καραγιάννη.

* Γύρισαν απ' το ταξίδι τους στην Κελεύνη η κυρία Ελένη και ο κ. Χρυσόστομος Μαντζός.

* Επείστησαν από τη Ρουμανία η κυρία Καρολίνα Ευθ. Δαρλαμήσου.

* Ηταν από την Αυστραλία για μόνιμη πλέον διαμονή στην Ελλάδα ο κ. Βασιλείος και η κυρία Χρυσούλα Παπαγεωργίου.

* Καλωσόρισαν.

* ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ *

* Ξαναφεύγει για τη Γερμανία η κυρία Κωνσταντίνη Ευθ. Δαρλαμήσου.

* Αναχώρησε για το Καμερούν η κυρία Βασιλική Κόντου.

* Με το καλό να ξαναθρουν.

* ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ *

* Η κυρία Μαρρίανθη και ο κ. Κωνσταντίνος Στάλικας έγιναν γονείς θυγατέρας.

* Αγόρι απέκτησε το ζεύγος Χρήστος Πεντέ.

* Η κυρία Ελπίδα και ο κ. Γεώργιος Σιώλος απέκτησαν αγοράκι.

* Η κα Θεοδώρα και ο κ. Βασιλείος Χρ. Πλάτωνας απέκτησαν αγοράκι.

* Η κυρία Ελένη και ο κ. Δημήτριος Ν. Βαγεράκας απέκτησαν στο Σύνδνευ της Αυστραλίας αγόρι, στο οποίο ήδη εδόθη το όνομα Γιώργακης.

* Το ζεύγος Μιχαήλ και Βασιλικής Γ. Παπαγεωργίου από τη Χίνα απέκτησε στις 17-5-2000 κορούλα, πρώτο βλαστό της οικογένειας των.

* Ο κ. Αλκή Γ. Γεωργόπουλος και η κυρία Σωτηρία Γεωργόπουλου (το γένος Ηρακλή Γ. Τζιούρη), έγιναν γονείς θυγατέρας.

* Η κυρία Χριστίνα και ο κ. Απόστολος Κων. Βασιλειάδης έγιναν γονείς αγόριου.

* Να ζήσουν πολύχρονα με υγεία τα νεογέννητα.

* ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ *

* Στις 2 Μάη 2000 και ώρα 12 μεσημβρινή, στον ιερό ναό του Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων, τα νήφια μας Μαρία και Μιχαήλ Σκούφης βάπτισαν τις δίδυμες κόρες τους.

* Οι νουνές της βάφτισης ήταν οι κ. Πηνελόπη Δόση - Μητρου και η κ. Μαρία Εξάρχου.

* Η κ. Πόπη Δόση χάρισε το όνομα Παυλίνα και η κα Μαρία Εξάρχου το όνομα Ευαγγελία.

* Μετά τη βάφτιση, την οποία παρακολούθησε πολλός κόσμος, συγγενείς και φίλοι από πολλά μέρη της Ελλάδας (Καβάλα - Θεσσαλονίκη - Κοζάνη - Αγρίνιο - Ξυλόκαстро - Αθήνα - Χανιά - Ναύπλιο - Άργος κ.λ.π.), ακολούθησε πλούσιο γεύμα και γλέντι στο κέντρο της παραλίας της λίμνης Παμβώτιδας «ΦΙΛΙΠΠΑΣ».

* Στους ευτυχισμένους γονείς Μιχαήλ και Μαρία, καθώς και στους παππούδες, ζεύγος Ευαγγέλου Σκούφης, ζεύγος Ευαγγέλου Καρασώφης και στις νουνές και λοιπούς συγγενείς ευχόμαστε ολόψυχα να ζήσουν οι νεοφώτιστες και καλές χριστιανές.

Οικογ. ΑΛΕΞ. ΔΟΣΗ

* ΓΑΜΟΙ *

* Στις 6 του Μάη, στον ιερό ναό του Αγ. Αθανασίου, δηλαδή στη μητρόπολη Ιωαννίνων, τελέστηκε ο γάμος του Ψηνιώτη Νίκου Στέφ. Βασιλειάδη και της Μελιγνιώτισσας Αντιγόνης Λαζ. Κασα-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

γιάννη. Στο γάμο αυτό ήταν εκατοντάδες λαοί, που παρακολούθησαν με τον προσήκοντα σεβασμό το μυστήριο και έδωσαν τις συχαρητήριες ευχές στα νύμφα. Στη συνέχεια όλοι οι καλεσμένοι (περισσότεροι από 500) προσήλθαν στο κέντρο «ΔΙΟΓΕΝΗΣ» της Ελεούσας του συντοπίτη μας Νικ. Λώττα, όπου γεύθηκαν τα ορεκτικά, τους μεζέδες, τα εκλεκτά φαγητά και τα άφθονα ποτά της αρεσκείας του καθενός. Οργανωπαίκτης - ο ένας καλύτερος από τον άλλο - ήταν διαλεγμένοι από τον Στέφ. Βασιλειάδη, καθώς είναι και οι ίδιοι καλλιτέχνες. Διασκέδασαν τον κόσμο κατά τον καλύτερο τρόπο μέχρι τις πρωινές ώρες. Μαχαίρισαν μία αξεχαστή βραδιά. Οι Ψηνιώτες, Μελιγνιώτες, Μπερκιώτες, Μοσπινώτες, πάρα πολλοί φίλοι της οικογένειας, Γιαννιώτες και άλλοι από τα γύρω χωριά ήταν άψογοι σε όλα. Γενικός ήταν ένας ανεναντάς τους γάμος, που άφησε ευχαριστημένους τους πάντες.

Τα στέφανα άλλαξε ο κ. Μιχαήλ Μπαλαντάνης.

Στους αγαπητούς μας Νίκο και Αντιγόνη ευχόμαστε βίον ανδρόπαρτον. Ανοιχτοί οι δρόμοι της ευτυχίας και της προκοπής να είναι σε όλο το ταξίδι της ζωής τους. Στους γονείς και λοιπούς οικείους ευχόμαστε να τους ζήσουν τα παιδιά. Στον παππού Νίκο και τη γιαγιά Βασιλική θερμές ευχές. Να τους ζήσουν οι νεόνυμφοι σαν τα ψηλά βουνά και δισέγγονα να χαρούν γρήγορα.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

* ΕΥΧΕΣ *

* Στους αγαπητούς μας Γιώργο και Ελπίδα Σιώλου, που πρόσφατα έγιναν γονείς αγοριού, πρώτο βλαστό της οικογένειας, ευχόμαστε εκ βάθους ψυχής να τους ζήσει ο διάδοχος. Στους παππού - γιαγιά Παναγιώτη και Άννα, Πέτρο Στάφα και έτερη γιαγιά ευχόμαστε να χαίρονται τον εγγονό και δώρα τους ασφαλώς θα είναι προνομίου οικοπέδα σε Νεοχώρο - Πουλο και Σταυράκι.

Ο Γιώργος Σιώλος τυγχάνει ιδιοκτήτης του παραπλεύρως των φυλακών Στρουαρίου κέντρου διασκέδασης ΕΝΝΕΑ ΟΓΔΟΑ (πρ. «Περσιτέρια»).

* ΘΑΝΑΤΟΙ *

* Οι αγαπητοί μας Βασίλης και Χαρίκλεια Τσολή πάντρεψαν το γάμο τους στις 6 Μαΐου. Ευχόμαστε να τους ζήσουν τα παιδιά πάντα ευτυχισμένα.

* ΘΑΝΑΤΟΙ *

* Στις 26 Μαρτίου 2000 και σε ηλικία 98 ετών έφυγε από κοντά μας η αγαπημένη μας προσβυτέρα Μαρία Πλάτωνα, το γένος Βασ. Γκούντα από τον Πολύγυρο.

Παντρεύτηκε στη Χίνα τον Ιωάννη Πλάτωνα, που αργότερα αποφοίτησε από το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και -ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα του- ιερέως Νικολάου Πλάτωνα- χειροτονήθηκε το 1933 και άρχισε να υπηρετεί με ζήση το ιερό λειτούργημα του παπά.

Η εκλιπούσα αείμνηστη Μαρία

ανήν Πλάτωνα, που αργότερα αποφοίτησε από το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και -ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα του- ιερέως Νικολάου Πλάτωνα- χειροτονήθηκε το 1933 και άρχισε να υπηρετεί με ζήση το ιερό λειτούργημα του παπά.

Η εκλιπούσα αείμνηστη Μαρία

ανήν Πλάτωνα, που αργότερα αποφοίτησε από το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και -ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα του- ιερέως Νικολάου Πλάτωνα- χειροτονήθηκε το 1933 και άρχισε να υπηρετεί με ζήση το ιερό λειτούργημα του παπά.

Η εκλιπούσα αείμνηστη Μαρία

ανήν Πλάτωνα, που αργότερα αποφοίτησε από το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και -ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα του- ιερέως Νικολάου Πλάτωνα- χειροτονήθηκε το 1933 και άρχισε να υπηρετεί με ζήση το ιερό λειτούργημα του παπά.

Η εκλιπούσα αείμνηστη Μαρία

ανήν Πλάτωνα, που αργότερα αποφοίτησε από το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και -ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα του- ιερέως Νικολάου Πλάτωνα- χειροτονήθηκε το 1933 και άρχισε να υπηρετεί με ζήση το ιερό λειτούργημα του παπά.

Η εκλιπούσα αείμνηστη Μαρία

ανήν Πλάτωνα, που αργότερα αποφοίτησε από το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και -ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα του- ιερέως Νικολάου Πλάτωνα- χειροτονήθηκε το 1933 και άρχισε να υπηρετεί με ζήση το ιερό λειτούργημα του παπά.

Η εκλιπούσα αείμνηστη Μαρία

ανήν Πλάτωνα, που αργότερα αποφοίτησε από το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και -ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα του- ιερέως Νικολάου Πλάτωνα- χειροτονήθηκε το 1933 και άρχισε να υπηρετεί με ζήση το ιερό λειτούργημα του παπά.

Η εκλιπούσα αείμνηστη Μαρία

ανήν Πλάτωνα, που αργότερα αποφοίτησε από το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και -ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα του- ιερέως Νικολάου Πλάτωνα- χειροτονήθηκε το 1933 και άρχισε να υπηρετεί με ζήση το ιερό λειτούργημα του παπά.

Η εκλιπούσα αείμνηστη Μαρία

ανήν Πλάτωνα, που αργότερα αποφοίτησε από το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και -ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα του- ιερέως Νικολάου Πλάτωνα- χειροτονήθηκε το 1933 και άρχισε να υπηρετεί με ζήση το ιερό λειτούργημα του παπά.

Η εκλιπούσα αείμνηστη Μαρία

ανήν Πλάτωνα, που αργότερα αποφοίτησε από το Ιεροδιδασκαλείο Βελλάς και -ακολουθώντας το παράδειγμα του πατέρα του- ιερέως Νικολάου Πλάτωνα- χειροτονήθηκε το 1933 και άρχισε να υπηρετεί με ζήση το ιερό λειτούργημα του παπά.

Η εκλιπούσα αείμνηστη Μαρία

Πλάτωνα δημιούργησε με το σύντροφό της (τον οποίο έχασε το Σεπτέμβριο του 1984) μια υπέροχη οικογένεια, αποτελούμενη από 4 γιους και 1 θυγατέρα. Απ' αυτά ο Χάρος -χτυπώντας την δυνατότητα της πήρε το τρίτο της παιδί, το Βασίλη. Πνίγηκε το 1953 σε ηλικία 18 ετών στη λίμνη των Ιωαννίνων, όταν ήταν μαθητής της τελευταίας τάξεως του εξατάξιου γυμνασίου αρρένων της πόλης μας.

Σήμερα είναι εν ζωή οι: 1) Πρωτότοκος γιος της Χρήστος, συνταξιούχος βιβλιοδέτης, παντρεμένος με τη Βικτωρία Πλιάκου από τον Στέφ. Αναργύρου (Βράβορη), που έχει 2 παιδιά και 2 εγγόνια, 2) Γιώργος, που ζει στην Αυστραλία και είναι παντρεμένος με τη Δήμητρα Παπαγιάννη από τον Πολύγυρο με 2 γιους και 3 εγγόνια, 3) Παναγιώτης, απόστρατος αξιωματικός, παντρεμένος με τη Χαρίκλεια Καλύβα απ' το Μαυρομάτι Καρδίτσας με 3 γιους και 4 Ευθαία, παντρεμένη με τον Κωνσταντίνου Θεοδώρου, απόστρατο αξιωματικό του Ναυτικού από τη Χίνα, με 2 γιους και μία θυγατέρα.

Η σεβαστή σε όλους προσβυτέρα, ύπερα από επιβίωσις της ιδέας, ετάφη στον Άγιο Νικόλαο Κοπάνων Ιωαννίνων όπου εψάλη και η νεκρώσιμος ακολουθία. Στην κηδεία της παραβρέθηκαν όλοι οι χωριανοί, πολλοί συγγενείς και φίλοι της οικογένειας, οι οποίοι τη συνοδεύσαν και στην τελευταία της κατοικία.

Ας είναι αιωνία η μνήμη της και ελαφρύ το χέμα που τη σκέπασε.

* Εγκάτελειψε τον μάταιο τούτο κόσμο την 1-4-2000 η Ψηνιώτισσα Ελένη Σιώλου. Απεβίωσε στα Γιάννινα όπου έμενε οικογενειακά και κηδεύτηκε την επόμενη μέρα, Κυριακή 2 Απριλίου, από τον ιερό ναό της Παναγίας Ψήνας, στο νεκροταφείο της οποίας έγινε και ο νεκροταφισμός εν μέσω θλίψεως και πένου.

Στην τελευταία κατοικία της τη συνόδευσαν πάρα πολλοί, τόσο από τον Ψήνα όσο και από το Λύγγο (Μοσπίνα), αλλά και το Μπέρο, την Κοσταντίνου, τα Μάρμαρα, την Κοβλιάνη και άλλα γειτονικά χωριά. Ακόμη αρκετοί -συγγενείς και μη- από Γιάννινα, Τρίπολη, Αθήνα και από αλλού.

Η αλτριμνήτη συντοπίτισσα έφυγε πρόωρα από κοντά μας. Ήταν μόνο 71 ετών.

Καταγόμενη από το Λύγγο (το γένος Ταϊάκα), συνδέθηκε τη ζωή με τον Ψηνιώτη Δημήτριο Αλ. Σιώμο, με τον οποίο απέκτησαν αξιοζήλευτη οικογένεια και ανέθεσαν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα παιδιά τους και χάριξαν εγγόνια. Εργάστηκαν σκληρά εδώ και στο εξωτερικό για να ζήσουν αξιοπρεπώς οι ίδιοι και να εξασφαλίσουν τα απαραίτητα υλικά μέσα στα αγαπημένα τους παιδιά για έντιμη διαβίωση. Παράλληλα, η εκλιπούσα και ο απαργόρητος τώρα σύντροφός της, έδωσαν στα τέκνα τους το καλό παράδειγμα της εργατικότητας, της συνέπειας διακρίσεως των όσων απέκτησαν με τον ιδρώτα τους, καθώς και της πηρήσεως όλων των ηθικών αρχών, που πρέπει να κοσμούν τον άνθρωπο στην κοινωνία.

Η αείμνητη Ελένη, πιστή και αφοσιωμένη σύζυγος, στοργική μητέρα και γιαγιά, πονετική συγγενής, καλή χωριανή, σεμνή, σοβάρη, εργατική, καλοσυνάτη και αγαπητή από τον κόσμο, άφησε καλό όνομα πίσω της.

Η «ΨΗΝΑ» συλλυπείται ειλικρινώς τον άντρα της, τα παιδιά και τα εγγόνια της, τα αδελφά, τους λοιπούς οικείους και όλους τους συγγενείς και εύχεται η μνήμη της να είναι αιωνία το δε χέμα της Παναγίας ανάλαφρο να ξεκουράσει το σώμα της.

* Την 4ην Απριλίου απεβίωσε εις Ιωάννινα, όπου διέμενε οικογενειακά, η χωριανή μας Αρετή, σύ-

ζυγος του ε.α. αξιωματικού Χωροφυλακής Θεοδώρου Παπά η Παπαθεοδώρου.

Η μετασάσα, καλοκάγαθη, αγαπητή και σωστή στην οικογένειά της, έχαιρε εκτίμησής από όλους την εγγνώριαν. Όλοι, πλην της εκτίμησής, έτρεφαν προς αυτήν και αγάπη. Αυτά φάνηκαν και από τους συγγενείς, φίλους, χωριανούς μας και, γενικώς, από τον πλήθος των παρακολουθησάντων την κηδείαν της, που έγινε την 5ην Απριλίου εις τον ιερό ναόν της Περσιβέττου Ιωαννίνων.

Στον σύζυγό της Θεόδωρο, στις κόρες της Ερμιόνη και Ειρήνη, τους γαμπρούς της Κωνσταντίνου Ρομέλην και Κωνσταντίνου Καπάν, τα εγγόνια της και τους λοιπούς συγγενείς διαβιβάζουμε τα θερμά και εγκάρδια συλλυπητήριά μας καθώς και όλης της οικογένειάς μας. Ο Πανάγαθος να κατατάξη την ψυχή της μετά των δικαίων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

* Μετά από ολιγόμηνη ασθένεια πέθανε στην Ελευσίνα την 7-4-2000 και ετάφη την επόμενη ημέρα στο νεκροταφείο της η 85χρονη Σοφία Βόβολη, δευτερότοκη αρχοντοθυγατέρα του προεστού της Ψήνας αιμνήστου Κωνσταντίνου Β. Δούμα. Ήταν σύζυγος του Θεμιστοκλή Α. Βόβολη, που και αυτός απεβίωσε εκεί την 1-1-2000.

Η τόσο γνωστή στη μικρή κοινωνία του χωριού μας ως «Σοφία του Ντούμα», το έτος 1943 και σε ηλικία 27 ετών παντρεύτηκε το συγχωριανό της Θεμιστοκλή με τον οποίο μετανάστευσαν στις ΗΠΑ και όπου με σκληρή εργασία κατόρθωσαν να δημιουργηθούν και να βελτιώσουν τις συνθήκες της ζωής των. Απέκτησαν μία υπέροχη και δραστήρια θυγατέρα, τη Βασιλική, η οποία τους συμπαράσταθε μέχρι της βαθιά τους γηρατειά.

Το ζεύγος είχε επιστρέψει από την Αμερική πριν 15ετία και εγκαταστάθηκε, για να ζήσει ήσυχα κοντά στην κορούλα του και τους λοιπούς συγγενείς στην Ελευσίνα.

Από τη σκληρή δουλειά κλονίστηκε η υγεία της αλησμόνητης Σοφίας. Πάλεψε αλύγιστη με τον αρρώστια, αλλά υπέκυψε τελικά στο μοιραίο βιολογικό φαινόμενο του θανάτου.

Ας είναι ελαφρύ το χέμα της αιτικής γης που τη σκέπασε. Αιωνία της η μνήμη. Σε όλους μας θα μείνει το χαμόγελο και η υπομονή της.

Στην πολυαγαπημένη της θυγατέρα, τα εγγόνια της και όλους τους συγγενείς εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Δ.Α.Ν.

* Απεβίωσε στα Ιωάννινα σε ηλικία 83 ετών ο Μιχαήλ Καραμπή-

νης. Ο πατέρας του ήταν ο Μιχαήλ Καραμπήνης, ο οποίος πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

φορές έκανε αφοκερές και τον νοσοκόμο, αφού γνώριζε τα σχετικά από την εν τω στρατεύματι εκπαίδευση, δεδομένου ότι υπήρξε στο Υγειονομικό. Εκείνου παρατηρούμε -και αυτό έχει μεγάλη σημασία, νομίζουμε- είναι ότι η Δραγονία θα στερηθεί έναν άνθρωπο που, εκτός των άλλων, που προσέφερε, κρατούσε ανοιχτό το κατ'οίκον του και μπορούσε να πούμε έναν καφέ και να πούμε πέντε κουβέντες, προσφέροντας του χωριού μας βρεθεί.

Ο εκλιπών επί ερεκτά επί δεκάετες κοινωνικός συμβούλος χρημάτισε δε και πρόεδρος με βετική συμβολή στη λύση διαφόρων προβλημάτων της κοινότητας. Προώθησε σημαντικά έργα για την πρόοδο και την ανάπτυξη του χωριού μας. Επίσης προσέφερε τις υπηρεσίες του στην εκκλησία. Στο τέλος της εκκλησιαστικής επίθεσης στην εντορία Δραγονίας.

Φεύγοντας για τον μακρινό τόπο, άφησε πίσω του ένα μεγάλο έργο. Το μαγαζί του πλέον, απ' το οποίο περνούσε τόσος κόσμος (χωριανοί, ταχυδρομικοί, αγρότες, λαϊκοί, γεωπόνος, προσωπικό νεομαρξιστικής αυτοδιοίκησης, εργατολαϊκά κ.α.), μένει δυστυχώς, ερημικό. Ο θάνατός του μπορεί να θεωρηθεί απώλεια για το χωριό. Να μην μειώσουμε τις προσδοκίες του πόνου πέρασαν απ' τη Δραγονία έχουν να πουν έναν καλό λόγο για τον εκλιπών.

Στην κηδεία του παραβρέθηκαν και απηγάθησαν τον ύστατο ρετιμό στο παθόντα πολλοί γνωστοί και φίλοι από τα χωριά της περιοχής και τα Γιάννινα. Φίλοι και οι οικείοι και λοιποί συγγενείς συλλυπούμεται τη συλλογή των παλαιών και φίλων Αιωνία η μνήμη του καλού χωριανού γενετήριό του να είναι ελαφρύ.

ΠΑΥΛΟΣ Ι. ΖΗΚΟΣ

* Την 13ην Απριλίου απεβίωσε εις Ιωάννινα η χωριανή μας Αρετή, κόρη του Χρ. Τάπη. Η κηδεία έγινε την επομένη, 14ην Απριλίου, στις 10 π.μ. και έγινε στον ιερό ναό των Αγίων Αναργύρων Δραμεσίων και τη νεκρώσιμος ακολουθία της τακτικής συγγενείς, φίλοι και συγχωριανοί μας.

Συλλυπούμεθα θερμά το γένος της Κώστα, τη νύφη της Αμαλίας, εγγονία της, τη θυγατέρα της Τσούλα και το γαμπρό της Τσούλα Παύλου, καθώς και την εγγονία της Βασιλικής και σύζυγό αυτής Νίκο που διαμένουν στην Αυστραλία.

Ας είναι ελαφρύ το χέμα που τη σκέπασε. Αιωνία της η μνήμη. Σε όλους μας θα μείνει το χαμόγελο και η υπομονή της.

Στην πολυαγαπημένη της θυγατέρα, τα εγγόνια της και όλους τους συγγενείς εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Δ.Α.Ν.

* Απεβίωσε στα Ιωάννινα σε ηλικία 83 ετών ο Μιχαήλ Καραμπή-

νης. Ο πατέρας του ήταν ο Μιχαήλ Καραμπήνης, ο οποίος πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1933 και πέθανε στην Αθήνα το 1933.

Ο Μιχαήλ Καραμπήνης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1

ΧΙΝΚΑ: Μισός αιώνας πριν!...

Η φωτογραφία που δημοσιεύουμε σήμερα τραβήχτηκε πριν από 40 και πλέον χρόνια. Είναι η στιγμή, κατά την οποία το πρώτο αυτοκίνητο φτάνει στη Χίνκα έξω από το καφενείο του Παν. Μήτση. Μετέφερε το διευθυντή της Τεχνικής Υπηρεσίας και υπαλλήλους από τα Ιωάννινα για να εγκαταστήσουν το δρόμο. (Ο διευθυντής ετοιμάζεται να κόψει την κορδέλα). Αριστερά διακρίνονται ο τότε πρόεδρος της κοινότητας Δημήτριος Παπαχρήστου και ο Βασίλειος Παπαχρήστου. (Και οι δύο δεν ζουν πλέον). Πίσω ακριβώς από το διευθυντή ο κ. Χρήστος Ν. Παπαχρήστος, ο οδηγός που μετέφερε το υπηρεσιακό κλιμάκιο εκεί και ο οποίος μας δάνεισε τη σχετική φωτογραφία. Δίπλα του διακρίνονται ο Γιάννης Δάλιος, αν δεν κάνουμε λάθος. Ας μας το πει ο ίδιος και, στην περίπτωση που ξέρει και θυμάται, να προσθέσει λεπτομέρειες.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΜΑΣ

Απεβίωσε την Τρίτη 30-5-2000 και κηδεύεται σήμερα ο συνεργάτης της «Ψήνας» Αναστάσιος Χαρ. Τσιάρας, συνταξιούχος εκπαιδευτικός από το Γραμμένο.

Περισσότερα στο επόμενο φύλλο.

ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Την Κυριακή 23 Απριλίου ένα σπουδαίο γεγονός σημάδεψε την καλλιτεχνική ζωή των Ιωαννίνων. Στο ασφυκτικά γεμάτο πνευματικό κέντρο του δήμου 300 νέοι και νέες χόρεψαν εθνικούς χορούς απ' όλη τη χώρα.

Ο παραβρισκόμενος δήμαρχος της πόλεως κ. Αναστ. Παπασταύρος βράβευσε τους χοροδιδασκάλους και τίμησε με αναμνηστικά διπλώματα τους χορευτές. Ο δημοτικός σύμβουλος και πρόεδρος του πνευματικού κέντρου συντοπίτης μας από το Ελευθεροχώρι κ. Κων. Θ. Λαδόπουλος, αφού μίλησε σχετικώς, συνεχάρη τους συντελεστές της εκδήλωσης.

Μεταξύ των μουσικών ήταν και οι φερέλπιδες ερασιτέχνες καλλιτέχνες Γιώργος Ναπ. Μπέλλος από το Ελευθεροχώρι (γκάιντα, φλογέρα, καβάλι), Κώστας Ευαγγ. Μπέλλος, επίσης απ' το Ελευθεροχώρι (κιθάρα) και Διονύσης Γεωργ. Ζώης από τον Πολύγυρο (ντέφι, τουμπερλέκι, νταούλι), για την όντως εντυπωσιακή παρουσία των οποίων η εφημερίδα αισθάνεται υπερήφανη και τους οποίους θερμότατα συγχαίρει. Ανάμεσα στους χορευτές υπήρχαν και παιδιά από τα χωριά μας, που επίσης συγχαίρομε.

Την όλη εκδήλωση μετέδιδε απευθείας τηλεοπτικός σταθμός των Ιωαννίνων.

ΜΑΡΚΕΤ ΤΡΟΦΙΜΩΝ - ΠΟΤΩΝ

Ο Ψηνιώτης κ. Παναγιώτης Ευαγγ. Καλόγηρος μίληκε πρόσφατα και ενεργώς στο χώρο του εμπορίου με προσωπική επιχείρηση. Άνοιξε στα Γιάννινα μάρκετ τροφίμων, φρούτων και ποτών στην οδό Δωδώνης 149, τηλ. 44017. Είναι το πρώην Μπακόλα, στην έξοδο της πόλεως προς τα χωριά μας, απέναντι από το ξενοδοχείο «ΒΥΖΑΝΤΙΟ».

Το εν λόγω κατάστημα του κ. Καλόγηρου, όχι μόνο διαθέτει καλό πράμα σε συμφέρουσες τιμές, αλλά κάνει και διανομή κατ' οίκον. Όσοι, λοιπόν, εκ των συμπατριωτών (και όχι μόνο αυτοί) νομίζουν ότι εξυπηρετούνται, ας έχουν υπόψη τους το τηλέφωνο 44017 για πρόθυμη εξυπηρέτηση. Το κατάστημα είναι όλη την ημέρα ανοιχτό για πρόθυμη εξυπηρέτηση.

Ολόψυχα ευχόμαστε καλές δουλειές.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΣΕΤΑ

Θα έτυχε καλής υποδοχής η πρώτη κασέτα του κ. Γιώργου Πατσούρα και γι' αυτό πρόβλεψε στην κυκλοφορία δεύτερης, επίσης με δημοτικά και δημοτικοφώνη τραγούδια.

Με τη μελωδική φωνή του και το κλαρίνο του Ζαγόρα και τα καινούργια τραγούδια δημιουργούν ευάρεστα συναισθήματα στους ακροατές.

Ο κ. Πατσούρας, νοσηλεύτης στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο Ιωαννίνων, είναι σύζυγος της Λυγγίτισσας κυρίας Φωτεινής Β. Δημάρη, νοσηλεύτριας επίσης. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να την πάρουν από το κατάστημα ηλεκτρικών ειδών του κ. Β. Δημάρη: Καποδιστρία 17, Ιωάννινα.

ΜΕΤΑΤΑΞΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

Ο συντοπίτης μας από το Ανθοχώρι κ. Παύλος Κύρκος, άλλοτε γραμματέας κοινοτήτων Πολυγύρου και Ψήνας και τελευταίως του δήμου Δωδώνης, μετέταξε σε υπηρεσία των δικαστηρίων Ιωαννίνων.

ΒΓΗΚΕ ΣΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Στη συνταξη βγήκε τον προηγούμενο μήνα ο εφοριακός υπάλληλος από την Κωσταντινή Μιχάλης Αγγέλης.

Ο Μιχάλης υπηρέτησε ως υπάλληλος τριάντα χρόνια και πλέον, ξεκινώντας από την (τότε Ταμειακή) Υπηρεσία της Αθήνας. Στη συνέχεια μετατέθηκε στην πόλη μας που τόσο αγαπούσε και, αργότερα, για ένα χρονικό διάστημα —παρά τη θέλησή του— πήρε μετάθεση για το δημόσιο ταμείο της Πάργας. Από εκεί επέστρεψε πάλι στα Γιάννινα για να τοποθετηθεί στο Α' Δημόσιο Ταμείο. Επειτα αποσπάστηκε στην ΥΠ.Ε.Δ.Α. και το 1994 επανήλθε στην έδρα του στα Γιάννινα (Β' ΔΟΥ). Σ' αυτή υπηρέτησε ευδοκίμως μέχρι την ώρα της συνταξιοδότησής του.

Εργατικός, ευσυνείδητος υπάλληλος και με γνώση του αντικείμενου της δουλειάς του, ο Μιχάλης ήταν μονίμως το στηρίγμα και η βοήθεια των συγχωριανών και, γενικά, των συμπατριωτών που έμπλεκαν στα γρανάξια της γραφειοκρατίας. Πάντοτε, βεβαίως, μέσα στα όρια του υπηρεσιακού του καθήκοντος και της νομιμότητας.

Τώρα, απαλλαγμένος από το άγχος της καθημερινής δουλειάς, απόμαχος από τα της υπηρεσίας του (όχι όμως και από τη ζωή), θα έχει περισσότερο χρόνο διαθέσιμο για να ασχολείται με την οικογένειά του, τα κτήματα στο αγαπημένο του χωριό και, ασφαλώς, με τα κοινά, αφού είναι δημοτικός σύμβουλος στο δήμο Δωδώνης.

Καλοφάγωτη η σύνταξη, Μιχάλη.

Π.Π.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΑΡΩΝ

Οι κύριοι Ευάγγελος Αχιλ. Πάκος από την Κουμαριά και Κυριάκος Αντ. Μήτσης από τον Πολύγυρο εισήχθησαν, ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις, στο λιμενικό σώμα και το πολεμικό ναυτικό, αντίστοιχα.

Τους συγχαίρομε (και τους γονείς αυτών) και τους ευχόμαστε ολοψύχως ευδοκίμη σταδιοδρομία.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

Ο κ. Κώστας Τασούλας, που εξελέγη βουλευτής για πρώτη φορά, καταγγέλλει από τη Δωδώνη, πιστεύοντας ότι θα βάλει ένα χεράκι για λύση των προβλημάτων της περιοχής μας, τον συγχαίρομε και του ευχόμαστε αποδοτική βουλευτική θητεία.

ΑΝΑΒΟΛΗ ΗΜΕΡΙΔΑΣ

Η αναγγελθείσα προ καιρού από το δημο-πνευματικό κέντρο Δωδώνης ημερίδα, που επρόκειτο να γίνει στα Γιάννινα στις 13-5-2000 με θέμα το θέατρο Δωδώνης, αναβλήθηκε για ευθεότερο χρόνο.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ο Πολυγυριώτης κ. Λάμπρος Δήμος τοποθετήθηκε πρόσφατα διευθυντής στο νομό Θεσσαλίας. Η Ελληνική Αστυνομία είναι ένας ιδιαίτερα ευαίσθητος τομέας της προστασίας και της προσφοράς προς τον Έλληνα πολίτη.

Είμαστε υπερήφανοι για την επάξια εξέλιξη του κ. Δήμου και του ευχόμαστε ΛΑΜΠΡΗ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

ΜΟΣΠΙΝΙΩΤΙΚΑ

Επέστρεψε στο Καμερόν η Βασιλική Κόντου, μετά από δέμηνη παραμονή στην Ελλάδα. Κατά την εδώ παραμονή της επισκέφθηκε αρκετά μέρη και είδε πολλούς συγγενείς και γνωστούς.

Η διαμένουσα στον Καναδά Μοσπινιώτισσα Ελευθερία Βακάλη -Καραγιάννη, καθ' οδόν προς τη γενέτειρά και τους δικούς της, επισκέφθηκε τον Πανάγιο Τάφο και άλλα ιερά προσκυνήματα στους Αγίους Τόπους των Ιεροσολύμων, όπου προσευχήθηκε με ευλάβεια. Καλωσόρισε.

Χαρήκαμε που το συγχωριανό μας Κώστα Δ. Σταλικά το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων τον εξέλεξε λέκτορα στο Τμήμα Χημείας. Τον συγχαίτομε θερμά και του ευχόμαστε να καταλάβει και ανώτερες βαθμίδες στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Στους αγαπητούς μας Κώστα και Μαριάνθη Σταλικά, που πρόσφατα πρόσθεσαν και δεύτερο παιδί στην οικογένειά τους (κόρη), ευχόμαστε να τους ζήσει. Το ίδιο λέμε και στον παππού και γιαγιά Δημήτρη και Ιουλίτσα και τους υπολοίπους. Να τους ζήσει η εγγονή και... ας ξεσκονίσουν τα σκαμάνια.

Προ ημερών ο Χρήστος Πεπές έγινε πατέρας αγοριού, πρώτου βλαστού της οικογένειας. Να ζήσει. Το ίδιο ευχόμαστε στη μάνα του μωρού, στον παππού Γιώργο, τη γιαγιά Ευδοξία, την παραγιαγιά Γεωργία Γεωργίου και όλους τους συγγενείς της οικογένειας Πεπέ.

Στα αγαπητά μας ανειδίκατη Δημήτρη και Ελεντίτσα Βαγεράκα, που πρόσφατα έγιναν γονείς χαριτωμένου αγοριού στην Αυστραλία, ευχόμαστε να τους ζήσει. Οι ίδιες ευχές ανήκουν και στους παππού Νικόγιαγιά Κωσταντώ, οι οποίοι επιβάλλεται να γράψουν ένα από τα ακίνητά τους στον εγγονό.

Ευχόμαστε σε όλους να τον χαρούν λεβέντη σαν τις κορυφές της Ολύμπιας και να μοιάσει τον προπάππο του Γεώργιο Βαγεράκα τον Α' που είχε αναδειχθεί πρωταθλητής πυγμαχίας τη δεκαετία 1930-40.

Οι οικογένειες Μπαράσα - Ζωΐδη ανέλαβαν το σύνολο της δαπάνης για την ανακατασκευή της στέγης στον Αι-Γιάννη. Η εκκλησιαστική επιτροπή της Κοιμήσεως Θεοτόκου Λύγγου εκφράζει τις ευχαριστίες της.

Το απόγευμα της 17ης Απριλίου ήρθε το θλιβερό άγγελμα από το πανεπιστημιακό νοσοκομείο Ιωαννίνων. Πέθανε σε ηλικία 69 ετών η Αγγαία Κοσμά. Ήταν κεραυνός εν αιθρία ο χαμός της. Κυριολεκτικά μείναμε άναυδοι από το απίστευτο αλλά αληθινό αυτό γεγονός. Μέσα σε 20-25 μέρες η επάρατος νόσος την τελείωσε!

Η μετασάσα γεννήθηκε στην Κωσταντινή, με καταγωγή την οικογένεια Τσάλη της οποίας ήταν ένα από τα 13 αδέρφια. Παντρεύτηκε το 1951 το Λάμπρο Κοσμά, έστησε το νοικοκυριό της και ανέδειξε το σπίτι της στη Μοσπίνη. Από τότε που ήρθε στο χωριό μας, άλλαξε πολλά. Έκανε μάθημα σε πολλούς από εμάς, αφού πρώτα έκανε το σπίτι της μεταξύ των καλύτερων. Η αείμνηστη ήταν ζωντανός, ικανότατος, δραστήριος άνθρωπος. Με πολλές αρετές προικισμένη. Πρώτα πρώτα ήταν καλή μάνα και νοικοκυρά. Θαυμάσια γειτόνισσα. Δεν ενθυμούμαστε να είχε μαλώσει ποτέ με κανέναν.

Συγγένεια δεν είχαμε, παρά μόνο γειτονικές και οικογενειακές σχέσεις. Εξυπνη και προοδευτική καθώς ήτο, ήθελε να δημιουργήσει αυτό όταν μας επισκέφθηκε και είδε το καλοριφέρ στο σπίτι μας στο γόνα έβγαλε απόφαση: Σε ελάχιστο χρόνο άρχισε το έργο και εγκαταστήθηκε και αυτή κεντρική θέρμανση στο δικό της σπίτι, αλλά δεν πρόλαβε να τη χαρεί.

Απέκτησε με το Λάμπρο 4 παιδιά, τα οποία —για να μην μεγαλώσουν στη φτώχεια και τη μιζέρια— πήραν και έφυγαν για ανεύρεση καλύτερης τύχης στη Γερμανία. Εκεί εργάστηκαν αρκετά χρόνια και, γυρίζοντας εδώ, έκαναν θαυμάσιο σπίτι και πάντρεψαν τα παιδιά. Τα αποκατέστησαν πολύ καλά. Και πολλοί άλλοι κλάμαμε καλούς γάμους με μεγάλα ονόματα, αλλά της Αγγαίας ήταν υποδειγματικοί.

Πραγματικά η αλησμόνητη συγχωριανή θα μας λείψει. Δεν μπορούμε ακόμη να συνειδητοποιήσουμε πως χάσαμε μία από τις καλύτερες γυναίκες του χωριού.

Η κηδεία της ήταν πάνδημη. Αν και εργάσιμη μέρα, Μοσπινιώτες και εκατοντάδες απ' όλα τα περίχωρα, ιδίως από την Κωσταντινή, τη συνόδευσαν στον Άγιο Μηνά. Στη σορό της, αντί στεφάνων, ο σύζυγός της, τα παιδιά, τα εγγόνια και όλοι οι δικοί της διέθεσαν σεβαστά χρηματικά ποσά για την εκκλησία του νεκροταφείου μας.

Τον άντρα της, τα παιδιά, εγγόνια και λοιπούς οικείους συλλυπούμεθα θερμά.

Αγαπητή μας Αγγαία, το χώμα του Αι-Μηνά που σε σκέπασε να είναι ανάλαφρο και η μνήμη σου αιωνία.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΖΟΡΓΙΑΝΗΣ

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα τιμήθηκε και φέτος, την Τρίτη 9 Μαι στη Ζοργιάνη, η μνήμη του Αγίου Χριστοφόρου.

Παρά το εργάσιμο της ημέρας τόσο ο αέρας της μικρής καινούργιας εκκλησιάς όσο και ο αέρας αυτής, είχαν γεμίσει ασφυκτικά από χωριανούς και φίλους. Τυχεροί όσοι βρέθηκαν, γιατί πιστεύουμε πως η πανηγυρική θεία λειτουργία φέτος ήταν μοναδική. Πέντε είδες με επικεφαλής τον αρχιμανδρίτη του ιερού ναού Περιβλεπτο Ιωαννίνων π. Εφραίμ, ο οποίος και χοροστάτησε, προσέδωσαν με την παρουσία τους ξεχωριστό τόνο. Σ' αυτό συνέβαλαν και οι ψάλτες: ο μοναδικός κ. Νίκος Τηλέγραφος με την άριστη κατοχή της βυζαντινής μουσικής, ο χωριανός μας δάσκαλος κ. Κώστας Μπίγγος και ο Πολυγυριώτης κ. Αναστ. Ζήκος.

Μετά τη θεία λειτουργία ακολούθησε ο καθιερωμένος αγιασμός και στη συνέχεια προσφέρθηκαν γλυκά και αναψυκτικά και ένα μικρό τραπέζι ακιστους ιερείς και τους ψάλτες για το οποίο είχαν φροντίσει οι χωριανοί κύριοι Π. Κωνσταντίνου και Σπ. Χρήστου. Γλυκά προσφέρθηκαν επίσης και από τους κυρίους Χριστόφορο Παναγιώτου και Χριστόφορο Ιωάννου για την ονομαστική τους εορτή.

Προς το τέλος της θείας λειτουργίας έφθασε και ο δήμαρχος του δήμου Μολοσσών κ. Μιχ. Παντούλας, ο οποίος παρακολούθησε το αγιασμό και παρακάθησε στο τραπέζι.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή και οι κάτοικοι ευχαριστούν θερμά τον αρχιμανδρίτη π. Εφραίμ και τον π. Χρ. Αντώνη του Ι.Ν. Περιβλεπτο Ιωαννίνων, καθώς επίσης και τους άλλους τρεις εφημέριους π. Αθανάσιο Μήτση, π. Χριστόφορο Ζήκο και π. Κωνσταντίνο Γκόβλα.

Και του χρόνου...

Λ.Α.